

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2021 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Agnieszka Stachurska

Protokolant: sekretarz sądowy Anna Bańcerowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 stycznia 2021 r. w Warszawie

sprawy (...) COMPANY Sp. z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o wysokość zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek

z udziałem B. F.

na skutek odwołania (...) COMPANY Sp. z o.o. z siedzibą w W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 9 grudnia 2019 r., znak (...)

1. oddala odwołanie,

2. zasądza od (...) COMPANY Sp. z o.o. z siedzibą w W. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. kwotę 5.400,00 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

W dniu 20 stycznia 2020r. (...) Company Sp. z o.o. z siedzibą w W., reprezentowana przez prezesa zarządu L. T., wniosła odwołanie

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 9 grudnia

2019r., znak: (...), określającej zadłużenie z tytułu składek na łączną kwotę 58.547,07 zł.

Odwołująca się spółka zarzuciła zaskarżonej decyzji braki w zakresie uzasadnienia prawnego i faktycznego, wskazując że organ rentowy nie podał, w jaki sposób oraz w oparciu, o jaki materiał dowodowy dokonał wyliczenia wskazanych w niej kwot zadłużenia. Poza tym uzasadnienie decyzji nie zawiera faktów, które ZUS uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności oraz mocy dowodowej. Natomiast przytoczenie podstawy prawnej zaskarżonej decyzji ma jedynie charakter blankietowy, gdyż treści powołanych przepisów prawa nie można połączyć ze stanem faktycznym, którego w decyzji nie opisano. Z uwagi na powyższe strona odwołująca się wniosła o uchylenie decyzji w całości (odwołanie z dnia 16 stycznia 2020r., k. 3-5 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 5 lutego 2020r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., zastępowany przez radcę prawnego, wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swe stanowisko, organ rentowy wyjaśnił, że odwołująca się spółka prowadziła działalność gospodarczą w okresie od 31 grudnia 1998r. do 17 stycznia 2019r.

i z tego tytułu była zobowiązana do opłacania składek. W związku z figurującym na koncie zadłużeniem, organ rentowy zawiadomił spółkę o wszczęciu postępowania w przedmiocie ustalenia zadłużenia, a w konsekwencji wydał zaskarżoną decyzję.

Odnosząc się do argumentacji z odwołania, pełnomocnik Zakładu podkreślił, że powstała zaległość, figurująca w decyzji, jest efektem sporządzenia przez Zakład korekty deklaracji rozliczeniowych za okres od czerwca 2015r. do października 2016r., która dotyczyła procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe (odpowiedź na odwołanie z dnia 5 lutego 2020r., k. 11 a.s.).

W piśmie procesowym z 5 czerwca 2020r. pełnomocnik odwołującej się spółki podtrzymał dotychczasowe stanowisko, podnosząc zarzut, że wobec braku wskazania w decyzji prawidłowej kwoty składek, tj. tytułu oraz podstawy wymiaru składek z przywołaniem konkretnych przepisów prawa i odniesieniem do faktycznych zdarzeń, organ rentowy nie mógł ustalić kwoty zaległości, a w konsekwencji zaległość nie ma potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym (pismo procesowe strony odwołującej się z 5 czerwca 2020r., k. 41-44 a.s.).

W odpowiedzi na zobowiązanie Sądu i pismo pełnomocnika odwołującej się spółki, Zakład Ubezpieczeń Społecznych w piśmie procesowym z 1 lipca 2020r. wskazał, że składki uwzględnione w zaskarżonej decyzji za okres od 8 czerwca 2015r. do 14 października 2016r. dotyczą pracownika B. F., która była zgłoszona wyłącznie do ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu wykonywania umowy zlecenia, jednak z uwagi na fakt, że w tym czasie, na podstawie innego tytułu do podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, nie osiągnęła minimalnego wynagrodzenia, to na podstawie art. 48b ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, spółka była zobowiązana do opłacenia również składek na ubezpieczenia społeczne oraz FP i FGŚP. W związku z tym Zakład sporządził z urzędu dokumenty rozliczeniowe ZUS RCA z podstawą wymiaru składek ustaloną w oparciu o złożone przez płatnika dokumenty (...).

Dodatkowo organ rentowy wyjaśnił, że we wcześniejszych pismach, wskazując na dokonanie korekty procentowej składki, omyłkowo wskazał, że chodziło o składkę na ubezpieczenie wypadkowe, podczas gdy korekta dotyczyła składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy (pismo procesowe organu rentowego z 1 lipca 2020r., k. 93-94 a.s.).

Ostatecznie na rozprawie w dniu 19 stycznia 2021r. pełnomocnik odwołującej się spółki oświadczył, że spółka nie kwestionuje ustalonej przez ZUS kwoty nieuiszczonych składek za B. F.. Jednocześnie potwierdził, że składki należne do zapłaty przez spółkę za pozostały sporny okres, nie zostały w całości opłacone pomimo wystawionych deklaracji i zaległość w tej części nie jest przez spółkę kwestionowana. Zarazem jednak pełnomocnik wskazał, że odwołanie popiera w dalszym ciągu (protokół rozprawy z 19 stycznia 2021r., k. 151 a.s.).

Zainteresowana B. F., zawiadomiona o toczącym się postępowaniu, oświadczyła, że przystępuje do sprawy. Na rozprawie w dniu 19 stycznia 2021r. wskazała, że wie czego dotyczy sprawa, ale nie jest w stanie zająć stanowiska i nie zgłasza wniosków dowodowych (postanowienie z 4 sierpnia 2020r., k. 99 a.s., oświadczenie B. F. z dnia 11 września 2020r., k. 107 a.s., protokół rozprawy z 19 stycznia 2021r., k. 151 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca się (...) Company Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (dalej również jako (...) Sp. z o.o.), zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym w dniu 29 sierpnia 2001r., prowadzi działalność w zakresie naprawy i konserwacji maszyn. Prezesem zarządu spółki jest L. T. (informacja odpowiadająca odpisowi aktualnego z rejestru KRS z 16 stycznia 2020r., k. 6-9 a.s.).

W okresie od czerwca 2015 roku do października 2016 roku (...) Sp. z o.o. uiszczała składki na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy

i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za zatrudnianych pracowników zgodnie z przedstawianymi organowi rentowemu deklaracjami (...) P (...). Na dzień 19 grudnia 2016r. spółka uzyskała z ZUS (...) Oddział w W. zaświadczenie o niezaleganiu w opłacaniu składek (zaświadczenie z 19 grudnia 2016r., k. 10 a.s., deklaracje rozliczeniowe i potwierdzenia przelewów, k. 56-85 a.s.).

Jedną z osób pracujących w spółce na podstawie umowy zlecenia w okresie od 18 czerwca 2015r. do 4 października 2016r. była B. F.. Z tego tytułu została zgłoszona wyłącznie do ubezpieczenia zdrowotnego i we wskazanym okresie odwołująca się spółka uiszczala za B. F. składki tylko na to ubezpieczenie. Oprócz umowy zlecenia z odwołującą się spółką, w okresie od 18 czerwca 2015r. do 4 października 2016r. B. F. podlegała ubezpieczeniom społecznym jako pracownik, ale z uwagi na fakt, że z tego tytułu nie osiągała minimalnego wynagrodzenia, Zakład Ubezpieczeń Społecznych sporządził z urzędu dokumenty rozliczeniowe ZUS RCA z podstawą wymiaru składek ustaloną na podstawie złożonych przez płatnika dokumentów (...), wskazujących następujące kwoty: za czerwiec 2015r. – 2.312,09 zł, za okres od lipca do listopada 2015r. – 2.904,40 zł, za grudzień 2015r. – 3.615,39 zł, za okres od stycznia do października 2016r. – 2.904,40 zł. Łącznie kwota niedopłaty za B. F. wyniosła 14.796,92 zł (za czerwiec 2015r. – 691,24 zł, za miesiące od lipca 2015r. do listopada 2015r. – po 868,32 zł, za grudzień 2015r. – 1.080,88 zł, za miesiące od stycznia do października 2016r. – po 868,32 zł (okoliczność bezsporna – pismo procesowe ZUS z 1 lipca 2020r. z załącznikiem, k. 93-94 a.s., oświadczenie pełnomocnika strony odwołującej – protokół rozprawy z 19 stycznia 2021r., k. 151 a.s.).

Poza składkami za B. F. w ww. kwotach, odwołująca się spółka nie uiszcila również składek: na ubezpieczenia społeczne za luty, marzec i sierpień 2018r. w wysokości 25.524,83 zł; na ubezpieczenie zdrowotne za luty, marzec i sierpień 2018r. w wysokości 7.060,26 zł i na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za luty i marzec 2018r. w wysokości 1.989,06 zł (okoliczność bezsporna – pismo procesowe ZUS z 1 grudnia 2020r., k. 146 a.s., oświadczenie pełnomocnika strony odwołującej – protokół rozprawy z 19 stycznia 2021r., k. 151 a.s.).

W marcu 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wszczął z urzędu postępowanie w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (...) Company Sp. z o.o. Po przeprowadzeniu postępowania organ rentowy wydał w dniu 9 grudnia 2019r. decyzję znak: (...), w której powołując się na art. 83 ust. 1 i art. 32 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych stwierdził, że odwołująca się spółka jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Jednocześnie organ rentowy ustalił wysokość zadłużenia na łączną kwotę 58.547,07 zł, w tym:

- 1) z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39 za okres od czerwca 2015r. do sierpnia 2018r. w kwocie 39.059,69 zł z odsetkami za zwłokę w kwocie 7.544,00 zł;
- 2) z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39 za okres od lutego 2018r. do sierpnia 2018r. w kwocie 7.060,26 zł z odsetkami za zwłokę w kwocie 977,00 zł;
- 3) z tytułu składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39 za okres od lutego 2015r. do sierpnia 2018r. w kwocie 3.251,12 zł z odsetkami za zwłokę w kwocie 655,00 zł.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy powołał się na treść art. 46 ust. 1 i art. 32 ustawy o systemie społecznych, wskazując że płatnik składek jest zobowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Organ rentowy podkreślił również, że odwołująca się spółka nie dopełniła powyższego obowiązku, w związku z czym, działając na podstawie art. 83 ust. 1 ww. ustawy, określił wysokość zadłużenia i poinformował o konieczności uiszczenia składek w terminie miesiąca od dnia otrzymania decyzji. Do decyzji dołączone zostało zestawienie zaległości z wyszczególnieniem kwot,

rodzajem należności, terminem płatności oraz kwotą odsetek za zwłokę (zawiadomienie o wszczęciu postępowania, k. 2 akt ZUS, decyzja ZUS z 9 grudnia 2019r. z załącznikiem, k. 9-11 akt ZUS).

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych dokumentów, które zostały ocenione jako wiarygodne, przy czym okoliczności w sprawie istotne, a dotyczące wysokości zadłużenia (...) Sp. z o.o. za wskazany w decyzji okres, ostatecznie nie były sporne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie, jako niezasadne, podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2020r., poz. 266), zwanej dalej ustawą systemową, płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Stosownie zaś do treści art. 47 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, płatnik składek przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raport miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc, nie później niż: 1) do 10 dnia następnego miesiąca – dla osób fizycznych opłacających składkę wyłącznie za siebie 2) do 5 dnia następnego miesiąca – dla osób fizycznych opłacających składkę wyłącznie za siebie, oraz 3) do 15 dnia następnego miesiąca – dla pozostałych płatników. Przepis art. 47 ust. 1 powoływanej ustawy stosuje się odpowiednio do składek na Fundusz Pracy i na ubezpieczenie zdrowotne (art. 47 ust. 14 ustawy).

Z treści powołanych przepisów wynika zasada samoobliczenia i opłacenia przez płatnika, który jest osobą prowadzącą pozarolniczą działalność, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne. Należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne stają się wymagalne każdorazowo w datach zaktualizowania się obowiązku samoobliczenia i opłacenia składek. Obowiązek samoobliczenia i opłacenia składek na ubezpieczenie społeczne powstaje zatem z mocy samego prawa za każdy okres ubezpieczenia (miesiąc kalendarzowy), a ewentualna decyzja organu ubezpieczeń społecznych ustalająca wysokość zobowiązania składkowego lub zaległości z tytułu nieopłaconych w terminie zobowiązań składkowych ma charakter wyłącznie deklaratoryjny. Oznacza to w szczególności, że zaległości w opłacaniu składek na ubezpieczenie społeczne powstają każdorazowo w datach zaktualizowania się obowiązku samoobliczenia i opłacenia składki na ubezpieczenie społeczne w terminach określonych w przepisach prawa ubezpieczeń społecznych (zob. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 12 sierpnia 2015r., I UK 391/14; z dnia 19 stycznia 2016r., I UK 23/15). Podsumowując, na podstawie przepisu art. 46 ust. 1 ustawy systemowej, nie kto inny jak sam płatnik składek jest zobowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy, obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy.

W przypadku nie wywiązania się przez płatnika składek ze swojego obowiązku, organ rentowy ma prawo do samodzielnego wydania stosownej decyzji, ustalającej wysokość zaległych składek i wezwania do ich opłacenia, a następnie do ściągnięcia w drodze egzekucji. Podstawę prawną stanowi art. 83 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, zgodnie z którym ZUS wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących m.in. zgłaszania do ubezpieczeń społecznych, przebiegu ubezpieczeń, ustalania wymiaru składek i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu składek.

Wskazać również należy, iż zgodnie z treścią art. 46 ust. 1 zd. 2 ustawy systemowej, w przypadku opłacania składek po terminie, płatnik składek obowiązany jest do obliczenia i zapłaty odsetek za zwłokę, przy czym odsetki te obliczane są od dnia następującego po dniu upływu płatności składek (art. 23 ust. 1 cyt. ustawy). Poza tym na mocy delegacji art. 49 ust. 1 cytowanej ustawy, szczegółowe zasady i tryb postępowania w sprawach rozliczania składek uregulowane zostały w rozporządzeniu Rady Ministrów z 18 kwietnia 2008 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, do których poboru jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2008r., Nr 78, poz. 465 ze zm.). Ponadto na podstawie art. 32 ustawy systemowej, do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności

osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

W rozpatrywanym przypadku kwestia przyczyn powstania oraz wysokości zadłużenia po stronie (...) Sp. z o.o. z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od czerwca 2015r. do sierpnia 2018r. oraz na ubezpieczenie zdrowotne za okres od lutego 2018r. do sierpnia 2018r. była ostatecznie bezsporna. W piśmie procesowym z 1 lipca 2020r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wyjaśnił, że zaległość, o jakiej mowa w zaskarżonej decyzji, w części dotyczy B. F., wykonującej na rzecz odwołującej się spółki pracę na podstawie umowy zlecenia w okresie od 18 czerwca 2015r. do 14 października 2016r. Z dalszych wyjaśnień organu rentowego wynika, że zainteresowana w powyższym okresie była zgłoszona jedynie do ubezpieczenia zdrowotnego z uwagi na posiadanie innego, pracowniczego tytułu ubezpieczenia. Jednak w związku z faktem osiągania ze stosunku pracy wynagrodzenia miesięcznego w wysokości niższej niż wynagrodzenie minimalne, powinny być zapłacone przez spółkę składki na ubezpieczenia społeczne, na FP i FGŚP.

Organ rentowy sporządził więc z urzędu deklaracje rozliczeniowe za zainteresowaną w oparciu o przesłane przez płatnika dokumenty (...).

Odnosząc się do wskazanej części zadłużenia, na rozprawie w dniu 19 stycznia 2021r. pełnomocnik odwołującej się spółki oświadczył, że spółka ostatecznie nie kwestionuje wysokości nieuiszczonych składek za zainteresowaną B. F.. Jeśli chodzi zaś o zadłużenie za pozostały okres, a więc luty, marzec i sierpień 2018r., które organ rentowy wskazał w piśmie z dnia 1 grudnia 2020r., to i w tym zakresie pełnomocnik (...) Company Sp. z o.o. wyjaśnił, że spółka nie kwestionuje ustalonych przez ZUS zaległości. W związku z tym Sąd ocenił, że brak było podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji. Skoro wskazane przez organ rentowy zadłużenie, zarówno co do jego wysokości, jak też tytułów oraz okresów, których dotyczy, ostatecznie nie było między stronami sporne, to nie zachodziły przesłanki do skorygowania zaskarżonej decyzji, a tym bardziej do jej uchylecia.

Strona odwołująca się, choć nie kwestionowała zadłużenia, nadal popierała odwołanie, opierając swe stanowisko na zarzutach formalnych kierowanych wobec zaskarżonej decyzji. Domagała się uchylecia decyzji, podnosząc że organ rentowy nienależycie ją uzasadnił, a w szczególności nie przedstawił faktów, w oparciu o które stwierdzono zadłużenie i ustalono jego wysokość oraz nie wskazał tytułów, z jakich ono powstało, zaś powołanie podstawy prawnej decyzji miało jedynie charakter blankietowy.

Odnosząc się do tego zarzutu należy w pierwszej kolejności zwrócić uwagę na specyfikę postępowania sądowego w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych. Sprawy tego rodzaju nie stanowią bowiem prostej kontynuacji postępowania administracyjnego.

W rozumieniu art. 1 k.p.c. (formalnoprawnym znaczeniu) sprawami cywilnymi są również sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych, a więc sprawy, w których wniesiono odwołanie od decyzji organów rentowych (art. 477⁹ k.p.c.), do których przepisy Kodeksu postępowania cywilnego stosuje się z mocy ustaw szczególnych. Od momentu wniesienia odwołania

od decyzji organu rentowego do sądu rozpoznawana sprawa staje się zatem sprawą cywilną, podlegającą rozstrzygnięciu wedle reguł właściwych dla tej kategorii spraw, samo zaś odwołanie pełni rolę pozwu, w związku z czym jego zasadność ocenia się na podstawie właściwych przepisów prawa materialnego. Postępowanie sądowe w takich sprawach skupia się na wadach wynikających z naruszenia prawa materialnego. Naruszenie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego nie stanowi przesłanki wzruszenia decyzji przez sąd pracy i ubezpieczeń społecznych, więc także w tym aspekcie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego nie są przez ten Sąd stosowane. Kwestia wad decyzji administracyjnych spowodowanych naruszeniem przepisów postępowania administracyjnego pozostaje więc w zasadzie poza przedmiotem tego postępowania (zob. orzeczenia Sądu Najwyższego: wyrok z 27 kwietnia 2010r., II UK 336/09; wyrok z dnia 19 czerwca 1998r., II UKN 105/98, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 2006r. I UK 314/05). Jednocześnie w orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, że sąd ubezpieczeń społecznych, jako sąd powszechny, może i powinien dostrzegać jedynie takie wady formalne decyzji administracyjnej, które decyzję tę dyskwalifikują w stopniu odbierającym jej cechy aktu

administracyjnego (zob. szerzej: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2010r., I UK 252/09, także; uchwały Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 1980r., III CZP 43/80, z dnia 27 listopada 1984r., III CZP 70/84, z 21 września 1984 r., III CZP 53/84).

Cytowany wyżej pogląd – który Sąd Okręgowy podziela w pełni – należy odnieść bezpośrednio do treści art. 107 § 1 k.p.a., który określa elementy składowe decyzji administracyjnej (aktu administracyjnego). Zgodnie z treścią tego przepisu decyzja administracyjna zawiera: 1) oznaczenie organu administracji publicznej; 2) datę wydania; 3) oznaczenie strony lub stron; 4) powołanie podstawy prawnej; 5) rozstrzygnięcie; 6) uzasadnienie faktyczne i prawne; 7) pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie oraz o prawie do zrzeczenia się odwołania i skutkach zrzeczenia się odwołania; 8) podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego pracownika organu upoważnionego do wydania decyzji, a jeżeli decyzja wydana została w formie dokumentu elektronicznego - kwalifikowany podpis elektroniczny; 9) w przypadku decyzji, w stosunku do której może być wniesione powództwo do sądu powszechnego, sprzeciw od decyzji lub skarga do sądu administracyjnego - pouczenie o dopuszczalności wniesienia powództwa, sprzeciwu od decyzji lub skargi oraz wysokości opłaty od powództwa lub wpisu od skargi lub sprzeciwu od decyzji, jeżeli mają one charakter stały, albo podstawie do wyliczenia opłaty lub wpisu o charakterze stosunkowym, a także możliwości ubiegania się przez stronę o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Przepisy szczególne mogą określać także inne składniki, które powinna zawierać decyzja (§ 2).

W ocenie Sądu zaskarżona decyzja powyższe cechy spełnia. W jej treści oznaczono bowiem datę jej wydania oraz zamieszczono oznaczenie strony będącej jej adresatem. Jest ona również opatrzona podpisem i pieczęcią osoby upoważnionej do jej wydania. Wreszcie zawiera rozstrzygnięcie merytoryczne (stwierdzenie zadłużenia po stronie płatnika, wskazanie jego wysokości z wyróżnieniem kwoty należnych odsetek, okresów powstania) oraz powołanie podstawy prawnej (art. 46 ust. 1 i art. 83 ustawy systemowej). Zawarto w niej również stosowne pouczenie o terminie zapłaty stwierdzonego zadłużenia oraz o możliwości i trybie jej zaskarżenia. Co bardziej istotne w kontekście omawianego zarzutu, zaskarżona decyzja zawiera również uzasadnienie faktyczne i prawne. Można wprawdzie zgodzić się ze stanowiskiem odwołującej się spółki co do tego, że uzasadnienie decyzji mogłoby być bardziej szczegółowe i zawierać informacje pozwalające na kompleksową weryfikację ustalonego zadłużenia – które w dużej mierze zostały przez organ rentowy przedstawione w toku niniejszego postępowania – niemniej jednak brak dokładnego wskazania okoliczności powoływanych przez stronę odwołującą się, nie dyskwalifikuje zaskarżonej decyzji jako decyzji (aktu) administracyjnej. Uzasadnienie zawiera informację o obowiązku płatnika składek określonym w art. 46 ust. 1 ustawy systemowej i stwierdzenie, że w przypadku odwołującej się spółki obowiązek ten nie został spełniony, nadto do decyzji załączono szczegółowe zestawienie należności pozwalające na weryfikację stwierdzonego przez ZUS zadłużenia.

O wadliwości zaskarżonej decyzji nie przesądza również brak informacji na temat zadłużenia w związku z pracą świadczoną przez B. F.. Decyzja w przedmiocie stwierdzenia i ustalenia wysokości zadłużenia z tytułu składek jest adresowana do podmiotu, który był zobowiązany do ich prawidłowego uiszczania, tym samym brak informacji o osobie, z której ubezpieczeniem wiązany jest obowiązek opłacania składek, nie stanowi kluczowego elementu decyzji administracyjnej wydawanej przez organ rentowy. Należy również zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 477¹⁴ § 1 i 2 k.p.c. – zawierającym regulacje dotyczące stron procesu w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych – osoba, której prawa lub obowiązki zależą od rozstrzygnięcia sprawy, posiada status strony zainteresowanej, którą Sąd zawiadamia o toczącym się postępowaniu, jeśli nie bierze udziału w sprawie. Taka też sytuacja miała miejsce w przedmiotowej sprawie, gdzie Sąd po uzyskaniu informacji o tym, że zadłużenie stwierdzone w zaskarżonej decyzji dotyczy w części B. F., postanowieniem z 4 października 2020r. zawiadomił ją o toczącym się postępowaniu, do którego przystąpiła.

Niezależnie od wskazanej argumentacji, Sąd miał na względzie, że w obecnym stanie prawnym, od 7 listopada 2019 roku, w art. 477¹⁴ k.p.c. dodano § 2¹, zgodnie z którym uchylenie decyzji następuje, jeżeli decyzja nakładająca na ubezpieczonego zobowiązanie, ustalająca wymiar tego zobowiązania lub obniżająca świadczenie, została wydana z rażącym naruszeniem przepisów o postępowaniu przed organem rentowym (art. 477¹⁴ § 2¹ k.p.c.). Wymieniony

przepis służy eliminacji z obrotu wadliwych decyzji, jednak wadliwość ta musi być rażąca, zatem tylko rażące naruszenie przepisów o postępowaniu przed organem rentowym uzasadnia uchylenie decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Nie każde uchybienie w procedowaniu przed organem rentowym ma taką rangę, by wymagało prowadzenia sprawy od nowa. W uzasadnieniu projektu zmian do kodeksu postępowania cywilnego, dokonanych począwszy od 7 listopada 2019 roku, podano przykłady wad decyzji, które projektodawca określił jako rażące. Należą do nich wady w zakresie treści (brak oznaczenia stron, niewskazanie sposobu obliczenia świadczenia lub składki), sposobu wydania (wydanie przez osobę nieuprawnioną) i postępowania je poprzedzającego (bez podstawy prawnej lub przedwcześnie – bez zachowania terminów lub przesłanek wydania).

Zdaniem Sądu Okręgowego, w analizowanym przypadku takie rażące wadliwości czy to odnośnie treści zaskarżonej decyzji, czy w zakresie sposobu procedowania, nie wystąpiły. To, że organ rentowy nie wskazał w decyzji, że zadłużenie dotyczy w części B. F. i że nie procedował z jej udziałem, jak również to, że podał niepełne, czy niedostatecznie szczegółowe uzasadnienie decyzji, nie świadczą o takich rażących wadliwościach.

Mając na względzie powyższe, Sąd nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji, ani też do jej uchylenia zgodnie z żądaniem odwołującej się spółki. Oddalił więc odwołanie, orzekając w tym zakresie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., zasądzając od odwołującej się spółki – jako strony przegrywającej – na rzecz organu rentowego kwotę 5.400 zł. Jej wysokość została ustalona przy uwzględnieniu okoliczności, że postępowanie w przedmiotowej sprawie dotyczyło zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek i w rozumieniu przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018r. poz. 265), koszty zastępstwa procesowego powinny zostać ustalone według stawek liczonych od wartości przedmiotu sporu (zob. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2019r., III UZP 9/19). Wartość przedmiotu sporu obejmująca należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wraz z odsetkami wyniosła łącznie 58.548 zł (art. 126¹ § 3 k.p.c.), co uzasadniało zasądzenie od odwołującej się spółki na rzecz organu rentowego kwoty 5.400 zł, określonej w § 2 pkt 6 ww. rozporządzenia.